

de tidligere Bestræbelser indenfor Udvalget for at naa Enighed om andre Maader for Kroafstemninger, tror jeg, mangennem denne Ændring er kommen Klogskaben betydelig nærmere, end det tidligere var Tilfældet, idet man her kræver, at de, der have stemt Nej, mindst skulle udgøre 25 pCt. af Kommunens Beboere. Selv om om dette bliver angrebet fra mange Sider som et Bevis paa, at Kvinderne i Kommunen derigennem kunne faa en Kro nedlagt, tror jeg, at denne Form for Ændring er fornuftig. Det er tremkommet fra Udvalget, men jeg har draget det frem her, fordi jeg ønskede, at de, der have protesteret mod det, skulde kende min Opfattelse.

Jeg kommer derefter til § 21, der angaar „Særlige Bevillinger og Tilladelser“. Der staar der i tredje Linie, at paa Kur- og Badesteder kan Indenrigsministeriet meddele Bevilling til at beværte „Stedets Gæster“. Der ønsker jeg tilføjet disse Ord: „og disses besøgende“. Der er fra forskellige Sider i Udvalget gjort gældende, at disse Ord ingen Betydning have, men naar de ikke have det, tør jeg gaa ud fra, at de andre Udvalgsmedlemmer og Tinget i dets Helhed ikke kunne have noget mod Tilføjelsen. Hvis man nemlig har Familie liggende ved et Bade- eller Kursted og vil besøge den, saa skal vedkommende absolut være til Stede, for at jeg som besøgende kan faa det, jeg rekvirerer; men hvis vedkommende derimod ikke er til Stede, er jeg afskaaren fra at faa enten det nu er et Glas Øl eller et Glas Vin. Jeg finder, det er at gaa for vidt, og jeg tror ikke, det er godt for noget at indskrænke Beværtningen til Stedets Gæster, men afskære deres besøgende fra at faa noget.

I § 21 er der af hele Udvalget med Undtagelse af mig i syvende Linie efter Ordet „dertil“ foreslaaet indsat Ordene: „de afgaaende og ankomne rejsende“. Der staar i Lovforslaget, at der paa Jernbanestationer maa beværtes med stærke Drikke, hvor Forholdene medføre Trang dertil. Udvalget i dets Helhed med Undtagelse af mig har stillet det nævnte Ændringsforslag; jeg er imod det ganske simpelt af den Grund, at denne indskrænkende Bestemmelse er det umuligt at overholde. De ankomne rejsende ville aldrig kunne dokumentere, at de ere ankomne rejsende, fordi de have afleveret den Billet, som skulde bevise det. Der bliver altsaa kun Tale om de afgaaende rejsende. Er der nu Tale om en Restauration, hvor der er

noget at bestille, er det umuligt at forlange, at Folk skulle dokumentere, at de ere afgaaende rejsende, det skal altsaa Værten afgøre, sligt kan man ikke overlade til Kelnere og lignende. Paa en Station som den paa Københavns nye Banegaard, hvor der skal være en stor Restauration, som formodentlig bliver indrettet i Lighed med Udlandets, vil Restaurationen komme i direkte Forbindelse med Vestibulen, og Folk ville da kunne gaa fra denne ind i Restaurationen, og det bliver umuligt at kontrollere, om de, der komme ind, skulle rejse eller ikke. Og kunde det endelig lykkes at kontrollere det, kunne de Herrer være sikre paa, at Mennesker, som have Lyst til at nyde noget uden at rejse, med Glæde ville købe en Billet til 15 Øre til Hellerup og derigennem faa fuld Ret til at faa serveret, hvad de ønske. Hvis denne Bestemmelse er indsat for at hindre, at Restaurationerne skulle være Restauration for det Personale, der er ansat ved Banegaarden, maa det være en Sag, der alene angaar Administrationen og ikke Lovgivningen. Thi det er umuligt at gennemføre et saadant Forhold undtagen paa meget smaa Stationer, og der er det endda vanskeligt. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil have forstaaet, at det er bedre at undlade en saadan Tilføjelse end at faa Overtrædelser paa dette Punkt adskillige Hundrede Gange hver Dag.

Saa er der i samme Paragraf af et Flertal i Udvalget forlangt indføjet i sidste Stykke, at en Bevilling skal gives paa højst 5 Aar ad Gangen. Jeg er ikke med til denne Ændring, og der er foruden mig 6 Udvalgsmedlemmer, som heller ikke gaa med dertil. Jeg tænker, at disse 6 Herrer se paa dette Forhold paa samme Maade som jeg, at man ikke vil gaa med, fordi det for en Mand, der skal leje en Restauration af en hvilken som helst Art, vil være et stærkt Baand at lægge paa ham, naar han kun kan faa den for 5 Aar. Der vil ikke alene komme en betydelig mindre Lejeindtægt ind, men det vil ogsaa blive vanskeligt at faa en habil Mand paa dette Omraade, naar han risikerer efter 5 Aars Forløb at være færdig. Jeg tror, at man ser meget ensidigt paa disse Sager; jeg tror, man skal have mere frit Blik, saa man ikke svinebinder Folk, saaledes at det, vi kalde Frihed, paa dette Omraade her i Landet næsten bliver Slaveri.

Vi komme saa til § 31. Det blev nævnt i Gaar af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), hvil-